

سوره شصت و پنجم - طلاق

این سوره در مدینه نازل شده و ۱۲ آیه دارد.

به نام خداوند بخشنده مهربان

ای پیامبر! هنگامی که زنان را طلاق می‌دهید در دوره پاک‌ی آنها را طلاق دهید و شما عده را نگاه دارید و از پروردگارتان بترسید. (در دوران عده) آنها را از خانه‌هایشان بیرون نکنید و آنها هم نباید بیرون بروند. مگر آن که کار زشت آشکاری از آنها سرزند. این حدود الهی است هر کس از حدود الهی تجاوز کند بی‌گمان بر خویشتن ستم کرده است. تو چه دانی شاید خدا بعد از آن امر تازه‌ای پیش آورد! و چون عده آنها سرآید آنها را به شایستگی نگاه دارید و یا به شایستگی از آنها جدا شوید و دو گواه عادل بگیرید^۱ و شهادت آنها از برای خدا باشد. این دستور برای آن است که، به هر که از شما که به خدا و روز قیامت ایمان آورد، بدان پند داده شود و هر که از خدا بترسد برایش راه فرجی قرار می‌دهد و او را از جایی که گمان نمی‌برد روزی عطا فرماید! و هر که بر خدا توکل نماید خدا او را کافی باشد و همانا که خدا امر خود را به پایان می‌رساند و خدا بر هر چیزی اندازه‌ای قرار داده است! (۱ - ۳)

زنانی از شما که از عادت ماهیانه نومید باشند اگر (از جهت بارداری آنها) در شک باشید عده طلاق آنها سه ماه است. همچنین است برای زنانی که در سن حیض باشند ولی حیض ندیده باشند. اما عده زنان حامله تا وقت زائیدن آنهاست و هر کس از خدا بپرهیزد خدا مشکلات کار او را آسان می‌سازد! این دستور خداست که بر شما نازل گردانید و هر کس از خدا بترسد خدا گناهان او را بزداید و او را پاداش بزرگ عطا فرماید! (۴ - ۵)

زنان طلاق داده شده را به اندازه توانائی خود، در همان گونه مسکن که خود ساکنید، سکونت دهید و به آنها زیان و آزار نرسانید تا در مضیقه و تنگنا بگذارید و اگر حامله باشند تا زمان وضع حمل به آنها نفقه بدهید آنگاه اگر آنها حاضر به شیردادن فرزند شما شدند اجرتشان را به آنها بپردازید و با یکدیگر به وجه پسندیده رفتار کنید. و اگر با هم اختلاف کردید پس زن دیگری کودک را شیر دهد! توانگر باید به قدر توانگری نفقه بدهد و آن کس که معیشت او تنگ باشد باید از آن چه خدا بدو داده نفقه بدهد. خدا هیچکس را بیش از آن چه به وی داده مکلف نسازد و خدا پس از سختی آسانی خواهد داد. (۶ - ۷)

و با شهرها که (اهل آنها) از فرمان خدا و پیامبرانش سرپیچی کردند پس ما به شدت به حسابشان رسیدیم و به عذاب سهمناکی عذابشان کردیم! پس کيفر اعمالشان را چشیدند و سرانجام کارشان زیانکاری شد! خدا برای آنها عذاب سختی مهیا کرده است. الا ای صاحبان عقل و ایمان! از خدا بترسید که خدا برای شما ذکری (پیامبری) فرستاده است! پیامبری که آیات روشن خدا را برای شما تلاوت می‌کند تا کسانی را که ایمان آورده و کارهای نیکو انجام داده‌اند از تاریکی‌ها به روشنی درآورد. و هر کس به خدا ایمان آورد و کار نیکو انجام دهد خدا او را در بهشت‌هایی که در زیر درختان آنها نهرها روان است درآورد که در آن جاویدان بمانند و خدا رزق آنها را نیکو گرداند! خداست که هفت آسمان آفرید و از زمین نیز به مانند آنها^۲. فرمان و امر او میان آسمان و زمین نازل می‌شود تا بدانید که خدا بر همه چیز تواناست و او به دانش بر همه امور احاطه دارد! (۸ - ۱۲)

۱. تا اگر زن بعداً در صدد ازدواج برآید نگویند شوهر دارد و اگر فرزندی پیدا کند به‌شوهر قبلی نسبت ندهد.
۲. از ابن عباس نقل شده است که این هفت زمین یکی بالای دیگری نیست بلکه هفت اقلیم (یا قاره) است.